

NIET ALLES GAAT Z'N GEWONE GANGETJE

Alles gaat z'n gewone gangetje. Elke morgen slepen miljoenen mensen zich naar het werk waar ze het grootste deel van hun dag vernederd, afgestompt en uitgebuit worden. De media laten doorheen schermen en luidsprekers de woorden van bazen, politiciers en specialisten ter zake schallen. Mensen zonder papieren worden opgesloten in asielcentra en gedeporteerd; anderen strekken hun handen uit naar waar het geld in overvloed aanwezig is, worden veroordeeld en opgesloten in de gevangenis.

Alles gaat z'n gewone gangetje. Het bestaan van alsmear meer mensen wordt herleid tot berekeningen: uitrekenen of er genoeg poen zal zijn om de huur te betalen; aftellen hoeveel uren en dagen ze nog opgesloten zullen zitten in klaslokalen en gevangenissen; zich blindstaren op cijfers over hoe vervuild deze planeet wel niet is, over hoeveel mensen sterven op of aan hun werk, hoeveel vluchtelingen de dood vinden aan de grenzen of in de politiekantoren; met het wetboek in de hand op zichzelf inpraten dat de prijs voor revolte te hoog is.

Maar er zijn mensen die breken met de normale gang van zaken en het boekhoudersbestaan van berekeningen. Mensen die niet langer afwachten om in opstand te komen tegen wat hen kapotmaakt. Mensen die hun baas een klap in het gezicht geven. Mensen die rebelleren tegen de cipers van hun bestaan en de bak waarin ze opgesloten zitten in de fik steken. Mensen die hun ogen niet neerslaan voor een uniform, een kostuum, een priestergewaad.

Op 6 oktober 2009 organiseerden verschillende fascistische studentengroepen een debat aan de Hogeschool in Gent. Beschermd door een indrukwekkende politiemacht, verkondigden ze hun boodschap van haat en autoriteit. Kort na het debat werden echter vier fascistische leiders op straat in elkaar geslagen terwijl 's nachts op verschillende plaatsen in het stadscentrum vuurtjes werden aangestoken. Terwijl hier en daar vuilnisbakken in rook opgingen, werd er brand gesticht tegen wagens, twee bankautomaten en bouwwerven. Het vuur beschadigde een automaat van de Fortisbank en elders een automaat van de Bank van de Post, die ondermeer de rekeningen van gevangenissen en gesloten centra beheert. De vlammen likten aan bouwmetaal op ondermeer een werf van het bedrijf Besix dat momenteel in Steenokkerzeel een nieuwe gevangenis voor illegalen bouwt. Ook vele ramen van het Justitiepaleis, waar rechters dag in dag uit tientallen jaren opsluiting opleggen, sneuvelden.

Naar aanleiding van een aantal van deze feiten werden twee kameraden, Jürgen en Paolo, gearresteerd. Ze zitten momenteel achter de tralies in afwachting van hun proces. Het interesseert ons echter niet of ze schuldig of onschuldig zijn aan de feiten waarvan de Staat hen beschuldigt.

De taal van rechters zal immers altijd in dovemansoren vallen bij diegenen die de strijd voor vrijheid in hun hart dragen.

Niet alles blijft rustig z'n gangetje gaan als we de vastberadenheid vinden om niet langer op onze knieën door het leven te gaan. En die vastberadenheid zullen ze, zelfs met al hun flikken, rechters en gevangenissen, nooit breken.

Three wolves are shown against a solid red background. The wolf in the foreground is on the left, looking towards the right. Behind it, another wolf is howling with its mouth wide open. To the right, a third wolf is looking towards the other two.

**VRIJHEID VOOR
JURGEN EN PAOLO,
VRIJHEID VOOR
ALLEN!**

TEGEN ALLE AUTORITEIT, VOOR DE ANARCHIE